Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1193/2026.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.I.37.842/2025/2. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. A dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd által képviselt kiskorú indítványozók alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő.

[2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz, melyben a Kúria Kfv.I.37.842/2025/2. számú végzése, valamint a Pécsi Törvényszék 2.K.700.017/2025/26. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték.

[3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint az alapügy II. rendű felperese (I. és III. rendű kiskorú felperes törvényes képviselője) az I. rendű felperes vonatkozásában az alperes kormányhivatalnál Hepatitis B elleni iskolai kampányoltás alóli mentesítés iránti kérelmet terjesztett elő. Az alperes bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek során értékelte a II. rendű felperes által benyújtott szakértői véleményt, továbbá megkereste a házi gyermekorvost. Az alperes – figyelemmel a szakvéleményben, illetve a házi gyermekorvos nyilatkozatában foglaltakra – a II. rendű felperes Hepatitis B elleni iskolai kampányoltás alóli mentesítés iránti kérelmét 2024. november 22-én kelt BA-02/NEO/01217-10/2024. számú határozatával elutasította. A határozat indokolása hivatkozik a fenti dokumentumokra, illetve nyilatkozatokra, kiemelve, hogy nem áll fenn az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. tv. (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (3) bekezdés *a)* és *b)* pontja szerinti feltétel, ami a védőoltás alóli mentesítésre adott volna okot.

[4] A II. rendű felperes kérelmet nyújtott be alpereshez a III. rendű kiskorú felperes vonatkozásában is az MMR és dTap iskolai kampányoltás mentesítése iránt. Az alperes ez esetben is bizonyítási eljárást folytatott le, amelynek során értékelte a

kérelemhez a II. rendű felperes által benyújtott, ugyanazon szakértő által jegyzett szakvéleményt, mely szó szerint ugyanazt tartalmazta, mint az I. rendű kiskorú felperes tekintetében. Az alperes továbbá ebben az esetben is megkereste a III. rendű kiskorú felperes gyermekorvosát. Az alperes – figyelemmel a szakvéleményben, illetve a házi gyermekorvos nyilatkozatában foglaltakra – a II. rendű felperes MMR és dTap iskolai kampányoltás alóli mentesség iránti kérelmét 2024. november 22-én kelt BA-02/NEO/01216-10/2024. számú határozatával elutasította.

[5] Az I–III. rendű felperesek (indítványozók) kereseteket nyújtottak be, kérték a két alperesi határozat megváltoztatását, az I. és a III. rendű felperes kötelező védőoltás alóli mentesítését, valamint az alperes perköltségben marasztalását. A Pécsi Törvényszék egyesített perben, 2025. október 10-én kelt 2.K.700.017/2025/26. számú jogerős ítéletével a keresetet – a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján – elutasította, mivel azt megalapozatlannak ítélte. A közigazgatási perben az felperesek bizonyítási indítványa igazságügyi orvosszakértő kirendelésére irányult, a szakértőhöz konkrét kérdéseket intézve mindenek előtt a kötelező védőoltások hatásaival, mellékhatásaival kapcsolatban. {Lásd: a jogerős ítélet [17] indokolási pontját.} A törvényszék a szakértő kirendelő végzésben tételezte a felperesek által feltett kérdéseket, illetve nyilatkoztatta a szakértőt, arra vonatkozóan, hogy fennállt-e az I., illetve a III. rendű felperes vonatkozásában az Eütv. 58. § (3) bekezdés *a)–b)* pontja szerinti mentesítési ok. {Lásd: a jogerős ítélet [36] indokolási pontját.} A bíróság a szakértői véleményt jegyző két szakértőt szóban is meghallgatta, ők a tárgyaláson a felpereseknek a védőoltások alóli mentesítése kapcsán feltett kérdésre azt válaszolták, hogy a szakvélemény elkészítésénél a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ módszertani levelét vették alapul, amiben fel vannak sorolva az oltással kapcsolatos kontraindikációk. A kérdések megválaszolása érdekében az I., III. rendű felperes egészségügyi dokumentációját, kórelőzményét részletesen elemezték. Figyelembe vették azokat a betegségeket, amelyeken eddig átestek, értékelték az esetlegesen ismert alapbetegséget, az egészségügyi állapotot, és ennek fényében rögzítették, hogy nem áll fenn a védőoltás alóli mentesítési ok. {Lásd: a jogerős ítélet [50]–[51] indokolási pontját.} A törvényszék a szakértői véleményt ítélkezése alapjául teljes egészében elfogadta. {Lásd: a jogerős ítélet [53] indokolási pontját.}

[6] A jogerős ítélettel szemben a felperes indítványozók felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. Az indítványozók felülvizsgálati kérelme nyomán eljáró Kúria megállapította, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdésben foglalt befogadási feltételek egyike sem áll fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását – a Kp. 118. § (1) és (2) bekezdése alapján – megtagadta.

[7] Az indítványozók mindezek után fordultak az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság főtitkárának felhívására kiegészített alkotmányjogi panaszuk szerint a jogerős ítélet, illetve a Kúria

Kfv.I.37.842/2025/2. számú végzése alaptörvény-ellenes. A kiegészített alkotmányjogi panasz az Alaptörvény II. cikke, XV. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése, továbbá az „ENSZ Gyermek jogairól szóló Egyezménye 3. cikk (1) bekezdése" sérelmére hivatkozik. A panasz mindenekelőtt az alapügyben hozott döntéseket ismerteti, s az „alapjogi dimenzió érdemi vizsgálatának hiánya" miatt véli azokat alaptörvény-ellenesnek. Az alkotmányjogi panasz azzal érvel, hogy a „támadott bírói döntések a felperesek alapvető jogait érintik, mivel a kötelező oltások alóli mentesítési kérelmének elutasítása közvetlenül veszélyezteti az Alaptörvény II. cikkében rögzített élethez való jogát és emberi méltóságát, valamint a XVI. cikk (1) bekezdésében biztosított testi fejlődéshez való jogát." Állítja továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét az „érdemi vizsgálat teljes hiánya" miatt, valamint azért, mert a „Kúria a befogadás vizsgálata során nem értékelte az indítványozók alapjogi érveit, különösen a gyermekek egészségi állapotára és az oltás esetleges kockázataira vonatkozó előadásokat". Hivatkozik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmére is annak kapcsán, hogy állítása szerint a „Kúria a felülvizsgálati kérelmet olyan indokkal utasította el, amely szerint a befogadás körében az ügy érdeme nem vizsgálható, ugyanakkor a befogadás hiányában érdemi vizsgálatra nem kerül sor." Az alkotmányjogi panasz hangsúlyosan „a kötelező védőoltás rendszer[t]", az állam „gyakorlatát" kifogásolja, mivel állítása szerint „a kötelező védőoltási rendszer jelenlegi szabályozása az Alaptörvénnyel össze nem egyeztethető módon korlátozza az alapvető jogokat, különösen a testi integritáshoz, emberi méltósághoz és önrendelkezéshez való jogot."

[8] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve 26. § (1) bekezdése szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.

[9] 2.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. A indítványozók a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben felperesek voltak, az alapügyben felperesek a jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkeznek, érintettségük fennáll.

[10] 2.2. Az indítványozók panaszukban a Kúria felülvizsgálat befogadását megtagadó végzését és a Pécsi Törvényszék 2.K.700.017/2025/26. számú jogerős ítéletét is támadták.

[11] Az Alkotmánybíróság korábban már állást foglalt a tekintetben, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadó végzése a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek minősül, így a Kúria döntése megfelel az Abtv. 27. § (1) bekezdésben foglaltaknak, ezért alkotmányjogi panasszal támadható {lásd például: 3245/2019. (X. 17.) AB végzés, Indokolás [14]; 3188/2020. (V. 27.) AB végzés, Indokolás [11]}.

[12] Az Ügyrend 32. § (5) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi végzése alkotmányjogi panasszal az általános szabályok szerint önállóan is támadható. Ilyen esetben az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálja az alapügyben hozott bírói döntést, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta meg. Az indítványozók a Pécsi Törvényszék 2.K.700.017/2025/26. számú ítéletét külön alkotmányjogi panasszal nem támadták, ugyanakkor a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdésére alapított döntése mérlegelési jogkörben hozott döntésnek minősül. Minderre tekintettel a Kúria végzése és azon keresztül a Pécsi Törvényszék 2.K.700.017/2025/26. számú ítéletének állított alaptörvény-ellenessége is vizsgálható jelen eljárásban {lásd például: 3032/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [29]–[31]}.

[13] 2.3. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. A bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzéssel szemben az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben terjesztették elő alkotmányjogi panaszukat.

[14] 2.4. Az alkotmányjogi panasz hivatkozott az „ENSZ Gyermek jogairól szóló Egyezménye 3. cikk (1) bekezdése” sérelmére is, jóllehet az indítvány nem tartalmaz jogszabály nemzetközi egyezménybe ütközése vizsgálatára vonatkozó indítványt, és ilyen indítványt a természetes személy indítványozó nem is terjeszthetne elő [lásd Abtv. 32. § (2) bekezdése].

[15] 2.5. Az indítvány egyebekben a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeit nem teljesíti.

[16] A határozott kérelem követelménye az Alkotmánybíróság gyakorlatában magában foglalja, hogy az indítványozónak egyértelműen elő kell adnia az eljárás megindításának indokait, alkotmányjogi panasz esetén az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [vesd össze: Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pont]. „Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint pedig az indokolás hiánya {lásd pl.:

3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]} az ügy érdemi elbírálásának akadálya" {lásd például: 3353/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]}. Visszautasításra ad okot az is, ha az indítványozó érvelése nem tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást. Az alkotmányossági összefüggéseket tehát be kell mutatnia az indítványozónak {lásd például: 3077/2020. (III. 18.) AB végzés, Indokolás [17]; 3022/2025. (I. 21.) AB végzés, Indokolás [18]–[19]}.

[17] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasz lényegében a „kötelező védőoltási rendszer[t]" sérelmezi. A támadott bírói döntésekkel kapcsolatban az alkotmányjogi panasz arra hivatkozik, hogy a – kötelező védőoltás alóli mentesítés tárgyában hozott határozat jogszerűségének vizsgálatára irányuló – közigazgatási perben az eljáró bíróságok nem értékelték az indítványozók alapjogi érveit, különösen a gyermekek egészségi állapotára és az oltás esetleges kockázataira vonatkozó előadásokat, jóllehet a bíróságok kötelesek lettek volna biztosítani az alapjogi szempontok érdemi vizsgálatát.

[18] A Pécsi Törvényszék 2.K.700.017/2025/26. számú jogerős ítéletében a kötelező védőoltás alóli mentesítés tárgyában hozott határozat jogszerűségét vizsgálta, s „kétséget kizáróan" megállapíthatónak ítélte, hogy az I., III. rendű felperes esetében nem áll fenn az Eütv. 58. § (3) bekezdés a) és b) pontja szerinti mentesítési ok. {Lásd: a jogerős ítélet [53]–[54] indokolási pontját.} A Kúria Kfv.I.37.842/2025/2. számú végzésével pedig a jogerős ítélettel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról döntött. Megállapítása szerint a felperesek által a befogadhatósági ok indokolása körében előadott tények, körülmények nem valószínűsítik, hogy a konkrét ügy elvi jelentőségű kérdést vetne fel. A Kúria továbbá rögzítette, hogy „a per tárgyát a mentesítés iránti kérelmekről érdemi döntést tartalmazó közigazgatási határozatok képezik, s a mentességi okok fennállását a perben az elsőfokú bíróság is érdemben, szakértői bizonyítás eredményét értékelve vizsgálta. Ugyanakkor a felperesek a befogadhatósági okot a mentesítési kérelem érdemi vizsgálata bíróság általi elmulasztására alapították, ami nem illeszkedik a felülvizsgálati kérelem tárgyát képező jogerős ítélet tartalmához, mivel az elsőfokú bíróság nem egy visszautasító vagy eljárást megszüntető végzés jogszerűségét vizsgálta. A befogadhatósági ok indokolása a jogerős ítéletben foglaltakkal nem áll összefüggésben, így a befogadhatóságot nem alapozhatja meg". {Lásd: a kúriai végzés [18]–[19] indokolási pontját.}

[19] Az indítvány nem tartalmaz arra vonatkozó indokolást, hogy a kötelező védőoltás alóli mentesítés tárgyában hozott határozat jogszerűségét érdemben vizsgáló jogerős ítélet, valamint a felülvizsgálati kérelem befogadását a befogadási feltételek fennállásának hiányában megtagadó kúriai végzés miért és mennyiben érinti az indítványban megjelölt alaptörvényi rendelkezéseket [Alaptörvény II. cikke, XV. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése], egészen pontosan mivel okozzák azok sérelmét. A „kötelező védőoltás

rendszere” kapcsán a panaszosok által előadott kifogások nem jelentenek alkotmányjogilag értékelhető indokot arra vonatkozóan, hogy az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti panaszban támadott bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezésével.

[20] Mivel a fent kifejtettek szerint az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány hiányosságai folytán nem felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában írt feltételeknek, azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 2.

Dr. Márki Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács András György s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró